

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefalede Socialdemokraternes Ordfører, *N. P. Nielsen*, Lovforslaget, idet han udtalte, at hans Parti billiger, at Ministeren har forelagt Forslaget i Kommissionens Affattelse, men ogsaa forstaar hans Udtalelse om, at han, hvis han havde været frit stillet, vilde have forelagt et andet Forslag; Socialdemokraterne var stillet paa samme Maade, idet Forslaget ikke er Udtryk for, hvorledes de ønsker Lovforslaget, der er fremkommet som et Kompromis. Han gennemgik dets Bestemmelser i Hovedtrækkene og sluttede med at sige, at hans Parti var villigt til at bidrage til Forbedring af det for de lavere Lønningsklassers Vedkommende, for saa vidt det maatte lykkes at opnaa Tilslutning dertil fra anden Side. — Venstres Ordfører, *Hans Jacob Sørensen*, udtalte, at det har været Venstre »en Tilfredsstillelse, at de Sikringsbestemmelser for Statens Økonomi, der blev indsat i 1927-Loven, ikke blot er blevet bibeholdt, men at man har faaet føjet visse vigtige Bestemmelser ind, som der var Tale om i 1927, men som da ikke kunde gennemføres.« Han omtalte Spørgsmaalet om Forhandlingsretten, hvor Venstre i Kommissionen havde Særstandpunkt, og sagde, at de stiller sig imødekommende overfor en Forhandling herom, idet de ikke kan tiltræde Lovforslagets Bestemmelser. — Venstre er gaaet med til den i Lovforslaget foreslaaede Nyordning, *fordi* den medfører betydelige Forbedringer i Lovens Organisation, paa Grund af de nye Pensionsbestemmelser, som vil give væsentlige Besparelser, og den forbedrede Avancementsordning, *fordi* den nye Lov byder sundere og bedre Lønningsforhold end den gamle, og *fordi* Kommissionsforslaget fremkom med Enstemmighed. Til sidst vendte han sig mod Finansministerens Udtalelse om, at han ikke mente at have Ansvaret for Lovforslaget. Ogsaa *Vesterager*, de Konservatives Ordfører, berørte disse Udtalelser af Ministeren og udtalte derefter, at hans Parti kan gaa med til Lovforslaget, fordi det mener, at dette gennemfører Ændringer af Betydning ikke blot for Staten, men ogsaa for Tjenestemændene. Ogsaa han omtalte Spørgsmaalet om Forhandlingsretten. — *A. M. Hansen*, de Radikales Ordfører, bemærkede, at Lovforslaget som et Kompromis ikke tilfredsstiller til alle Sider, og ogsaa han var utilfreds med forskellige Ting i det, men er gaaet med til det, fordi det paa andre Punkter byder Forbedringer, og paa Grund af Enigheden om det. Han fremhævede de ogsaa af de andre Talere nævnte Fordele ved Lovforslaget og sluttede med at sige, at skønt der, som sagt, er Punkter, som han og hans Parti ikke er tilfreds med, var han ikke i Tvivl om, at det Arbejde, der er udført for Lovforslagets Udarbejdelse, »i egentligste Forstand er — i Statens Interesse«, hvorfor